

Otthonunk az Egyház

Péceli Római Katolikus Egyházkö-

12/29/2013

Elektronikus változat VIII/42

PROGRAMOK

ADVENTI ÉS KARÁCSONYI PROGRAMOK ÉS ESEMÉNYEK EGYHÁZKÖZSÉGÜNKBEN 2013-BAN

December 31. 17:30 Évvégi hálaadás

Január 1. Újév 9:00 és este 17.30-kor lesz szentmise

Január 6. Vízkereszt: 9.00 és este 17.30-kor lesz szentmise

MOSTMÁR MEG VAGYUNK KOVÁSZOLVA

írta: Varga Ilus

Két éves ifjúsági segítő és vezető képzőn vettem részt, a Kovászolon, amely most novemberben befejeződött. 2011-ben részt vettem Madridban az Ifjúsági Világtalálkozón, ott hívtak el először minket erre a képzésre. Mint annyi minden más itt a Váci Egyházmegyében, ez a program is Farkas Laci atya közreműködésével valósult meg. Ő volt az, aki személyesen engem is elhívott.

Kicsit úgy indultam neki, hogy ez egy remek alkalom,

Istentől Áldott ünnepeket kívánunk mindenkinek!

Plébánia száma:

28/610-282

Honlapunk:

<http://www.pecel.vaciegyhazmegye.hu/>

Címünk:

plebania.hirlevel@gmail.com

Szerkesztők!

hogy újra találkozzak a Madridban szerzett barátaimmal, valamint annyi mindent kaptam már az egyházmegyétől, igazán illene nekem is valamit visszaadnom, szolgálatot vállalnom. Mindig is a segítő része vonzott a dolognak, nem annyira a vezetőképzés. Ez nem is változott, nehezen tudnám magam elképzelni egy csoport vezetőjeként, de segítség nem áll messze tőlem.

A képzés alatt rengeteg elméleti és gyakorlati tudás mellett sok lelki élményben is volt részünk. Alapvetően nagyon színes és változatos előadóink és programjaink voltak. A két év alatt kaptunk lelki táplálékot a Fokolare mozgalom, a Szentjánosbogár, a Regnum és persze a Váci egyházmegyei Menték vezetőitől is. Mindemellett Farkas Laci atya végigkísérte a képzést, meghatározva annak lelki vonalát, felépítését. Alapvetően Mózes életét vettünk példának, az utolsó félévben pedig égi Édesanyánk, Mária volt a követendő példa számunkra.

A különböző „tantárgyainkat”, mint például Bibliikum, Fundamentális teológia (csak morzsák), Erkölcssteológia stb, számomra több kedves pap és elhi vatott személy tartotta meg, mint Kecskés Attila atya, Káposztássy Béla atya, Fejérdy Áron atya, vagy Gyombolai Marci.

Fontos részét képezte a két évnek a közösségi játékok tanulása, tanításának elsajátítása, ebben volt állandó segítségünkre a Szentjánosbogár közösség két vezető tagja Tereza Worowska és Gyombolai Bálint.

Persze a havi képzések mellett fontos állomás volt számunkra a Mogyoróskán eltöltött egy hét, nomád körülmények között, illetve az idei nyári tábor Érsekvadkertben. Míg az elsőn megtanultunk a természethez alkalmazkodni, és elszakadni a mindennapi modern körülményektől, az utóbbi táborban több programot magunk szerveztünk és bonyolítottunk le.

A képzés vezetőinek is nagy hálával tartozhatunk, Antalicz Gabinak és Rojtos Krisztinek. Ők a képzés elején mindent megszerveztek nekünk, értünk, és remek pedagógiai érzéssel folyamatosan egyre több feladatot, s azoknak irányítását bízták a Kovászkákra. Így szinte észrevétlenül formáltak át bennünket vezetettekől vezetőkké.

A két év alatt sok régi dologgal találkoztam, olyanokkal is, amiket még Kazinczy Tamás és Andrea vezetett hittan csoportban éltem át tanultam meg, olyanokkal amiket már magam is tapasztaltam, sőt végeztem a Galgamenti közösségben, gondolok itt játékokra, foglalkozási formákra, fontos alapelvekre a csoportvezetés közben, amire oda kell figyelni stb. De mindemellett sok újdonság is ért, többek között megismerhettem sokféle lelkeségi mozgalmat, láthattam, hogy mire hogyan hat ez a képzés (ami nem is annyira csak képzés volt, hanem közösségformálás is). Érdekes volt látni, hogy míg egyesek lemorzsolódtak, mások itt találták meg igazán hitüket, sőt hivatásukat is. Mindenesetre a két év alatt összeszoktunk,

megszerettük egymást, és úgy váltunk el, hogy találkozunk még. Sok program, csoport indult el a Kovászok vezetésével az egyházmegyén belül, itt is számíthatunk kapcsolatainkra, egymásra, valamint tervbe van véve a Kovászoló második évfolyamának elindítása, ott is lesz még szerepünk. Mi próbáljuk meg majd azt a háttérben végzett szolgálatot, irányítást átvenni, amit eddig értünk, nekünk végeztek a Kovászolón.

Tehát a képzéssel nem ért véget a Kovászoló élete, most láthatjuk csak meg, milyen gyümölcsöket hoz, hogyan tudjuk kamatoztatni az ott tanultakat, tapasztaltakat.

OLAJFA KÖZÖSSÉG ÉVES BESZÁMOLÓJA -2013

Írta: Baltheszné Udvaros Rita

A péceli Olajfa több, mint négy éve létező, élő, katolikus közösség, melynek legfőbb célja a közösséghez tartozó házaspárok lelki fejlődése és hitéletben való megerősítése. A közösség családos jellegű, jelenleg 12 házaspár és 35, illetve januártól 36 kis „olajbogyó” tartozik hozzá, akik a lelki épülésen kívül az egymáshoz kötődő baráti kapcsolatokat is egyre fontosabbnak tartják.

Mai, rohanó világunkban az ilyen és ehhez hasonló közösségeknek nagy szerepe van a családok összetartásában, hiszen a hétköznapi örömeiket és nehézségeiket a közösségi tagok itt bátran megoszthatják egymással. A gyermekneveléssel kapcsolatos problémák is megoldásra találhatnak. Mindezeknél azonban még sokkal fontosabb, hogy az Olajfa lehetőséget teremt a hozzátartozó családok számára a lelki megerősítésre, közös imádságra és lelki gyakorlaton való részt vételre is.

A házaspárok havonta egy alkalommal találkoznak egymással a plébánián. (Minden hónap második szombatján.) A közös imádságot mindig valamilyen téma követ, melyet az éppen aznap szolgálatot teljesítő házaspár vezet. A komolyabb részt mindig agapé zárja, ahol a közösségi tagok szabadon is „eszmét cserélhetnek” egymással.

Az idén szeptembertől kezdődő tanév témája a „nyolc boldogság”, mely fontos alapja lehet a családok keresztény hozzáállásának a hétköznapi rohanós életükben. Különösen fontos időszak volt az Olajfa életében az Advent, amikor a plébániai tagok felé is nyitott lelkülettel vettek részt a családok a „Viseljétek el egymást szeretettel” címmel meghirdetett és általuk szervezett lelkigyakorlaton. Fontos eseménye volt még a karácsony előtti időszaknak az egyik szombat esti gyertyagyújtás a közösség vezetésével, illetve a kicsi és nagy közösségta-

gok örömeire szervezett adventi mézeskalácssütés, ahol a közösséghez tartozó gyermekek meg is ajándékozták egymást.

A tanévet megelőző nyáron a családok nyári túrán is részt vettek a Mátrában, ahol négy napot együtt töltöttek és töltekeztek. Az idei szeptembertől új, házas (Olajfa típusú) közösség is indult plébániánkon, melybe sok szeretettel várják az Istent és közösséget kereső házaspárokat.

Reméljük az Olajfa közösség még sokáig színesítheti plébániánk életét..

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK:

- Január 1. Újév napja parancsolt ünnep. Reggel 9 órakor és este 17.30-kor lesznek szentmisék.
- Január 6. hétfő Vízkereszt napja szintén parancsolt ünnep. Reggel 9 órakor és este 17.30-kor lesznek szentmisék. .

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.
Felelős kiadó: Burger Ferenc • Szerkesztőbizottság: Burger Ferenc, Varga Ili., Dévai Zoltán.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!
www.pecel.vaciegyhazmegye.hu

A SZENTMISE SZÁNDÉKAI		
<i>december 30-tól, január 5-ig</i>		
Nap	Idő	Szándék
Hétfő	8 ⁰⁰	Elemér, Éva és Ábel
Kedd	17 ³⁰	Hívekért
Szerda	9 ⁰⁰	† Wágner Károly
Újév, Szűz Mária Isten Anyja	17 ³⁰	†
Csütörtök	8 ⁰⁰	Pap testvérünk gyógyulásáért
Péntek	8 ⁰⁰	Rózsafüzér Társulat élő és † tagjai
Szombat	17 ³⁰	†
Szent Család vasárnapja	8 ³⁰	†
	10 ⁰⁰	† Járó Lőrincz és felesége Erzsébet, † Bredár Mihály

Lelki finomhangolás

4. SZENTSÉGI ÁLDOZÁS

4.1 Jézus Krisztus mindem nap vár ránk.

Egy leprás jött Jézushoz.¹ Letérdelt és azt mondta neki: „Ha akarod, megtisztíthatsz engem.” És a Mi Urunk, aki mindig a javunkat akarja, megsajnálta, megérintette, és mondta: „Akarom, tisztulj meg! Erre azonnal elhagyta a lepra és megtisztult. Ez az ember letérdel, a földön hasra fekszik, ami az alázatosság jele, az erény, amely megengedheti a szégyenérzetet a múlt bűneiért. De ez a szégyenérzet ne legyen akadálya a gyónásnak: a leprás megmutatta sebeit és gyógyulását kérte. Ráadásul, imája tele van áhítattal – azaz elismerte, hogy a hatalom a gyógyulására a mi Urunk kezében volt.”²

Jézus Krisztus minden nap vár ránk az legszentebb Oltáriszentségben. Ott ő jelen van teljes valójában, igazán és lényegében, az Ő testével, vérével, lelkével és istenségével. Ott található Ő a dicsőségének teljes pompájában, mert „a halottaiból föltámadt Krisztus többé nem hal meg.”³ A test és a lélek örökre elválaszthatatlan marad az Ige személyében. Az Isten Fia megtestesülésének misztériuma a szent ostyába van rejtve, együtt a szent emberiségének mély gazdagságával és isteniségének végtelen nagyszerűségével, bár mindkettő elfátyolozva és rejtve van. Megtaláljuk az Urunkat az áldott Oltáriszentségben is, aki azt mondta a leprásnak: „Akarom, tisztulj meg.” Ez ugyanaz az Úr, akit az angyalok és a szentek örökké szemlélnék és dicsérnek. Valahányszor az Oltáriszentséghez járulunk, ott találjuk Őt. Többször ismételtük el a jelenlétében azt az éneket, melyben Aquinói Szent Tamás

fejezte ki az Egyház hitét és áhítatát, és melyet annyi keresztény tett a magáévá, saját imájává (Sík Sándor fordításában):

Rejtőző istenség, hittel áldalak,

Ki rejtettél itt bor és kenyér alatt.

Szívem te előtted megalázkodik,

Mert ha téged szemlél, megfogyatkozik.⁴

Ez a csodálatos jelenléte Jézusnak köztünk új életet kell, hogy adjon számunkra, minden nap. Mikor magunkhoz vesszük, vagy meglátogatjuk őt, minden további nélkül mondhatjuk, hogy: *ma Istennel voltam*. Apostolokká, tanítványokká, szent emberekké tesz bennünket, akik Júdeában és Galileában kísérték az Urunkat. *Ő nem más, csak másképpen van (non alius sed aliter)* ahogy a teológusok mondják.⁵

Minden városban és faluban velünk van. Milyen buzgósággal, hittel látogatjuk meg? Mennyi szeretettel vesszük magunkhoz? Hogyan készítjük fel magunkat testben és lélekben, amikor áldozáshoz járulunk?

4.2 Krisztus valódi jelenléte a szentélyben. Hogyan viselkedjünk Krisztus valódi jelenlétének közelében?

A leprás teste megtisztult, amint Krisztus kezét érezte. Mi is istenibbé válhatunk Jézussal való kapcsolatunkkal a szentáldozásban. Még az angyalok is elcsodálkoznak ezen a nagy titkon. Krisztus teljes mivolta ott van a szent ostyában. Az összes képessége jelen van benne, ami a mennyországban a tulajdonában van. Semmi sem kerülheti el Krisztus szerető és szeretetreméltó tekintetét, sem az anyagi alkotás, sem az áldottak dicsősége a mennyben, sem az angyalok tevékenysége. Tudatában van a múlt, a jelen és a jövő minden eseményének. *„Az eucharisztikus élete a szeretet élete. Végtelen szeretetének a buzgalma állandóan árad Krisztus Szívéből. Az egész bensőséges élete a megtestesült Ige papi lelkének – imádás, hálaadás, bűnbocsánat,érés (kérőima) – ebből a szeretetből fakad, mely nem ismer határt.”*⁶ A Szentháromság határtalan és örökös dicsőséget talál az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztusban.

Aquinói Szent Tamás szerint⁷ Krisztus teste jelen van az áldott Oltáriszentségben, úgy a testében, mint ahogy Krisztus lelkében az értelmével és az akaratával együtt. Csak azok a viszonyok vannak kizárva, melyek mennyiségre és fizikai tulajdonságokra vonatkoznak, mert Krisztus nem úgy van jelen a szent ostyában, mint ahogy a anyagok az fizikai térben vannak jelen.⁸ Ott jelen van a dicsőséges testével egy igazi, de titkos, rejtett módon.

A Szentháromság második személye jelen van abban a tabernákulumban, melyet minden nap meglátogathatunk, abban a templomban, mely otthonunkhoz közel van; de lehet a munkahelyünkhöz is közel egy templom, ahol éppen dolgozunk. Vagy az egyetem kápolnájában, vagy a kórház, vagy a repülőtér kápolnájában van. *Ő* ott van a nem-teremtett Istenség szuverén hatalmával. *Ő*, Isten egyetlen Fia, aki előtt a Trónok és az Uralmak rettegnek, aki által minden teremtvé lett, aki egy a ha-

talomban, bölcsességben és könyörületben a Szentháromság másik két személyével; mindig velünk marad mindegyikünk, anélkül, hogy megszűnnének Istennek lenni. Valóban így van: „Köztetek áll az, akit nem ismertek.”⁹

Ahogy a dolgaink után nézünk ügyeinkkel teljesen elfoglalva, a megszokott munkánkkal foglalatostkodunk, a mindennapi nehézségekkel küzdünk, megfontoljuk-e, hogy az irgalmas és mindenható Isten valóban ott él köztünk, egész közel van hozzánk? A legnagyobb kudarcunk, a legnagyobb hibánk az életünkben az lenne, ha bármikor azt mondhatná nekünk, (mint ahogy a Szentlélek ihlette szent János írja), hogy „tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be.”¹⁰ Ehhez mi méltóbbak is lehetnénk még, mert túlságosan el voltunk foglalva a saját ügyeinkkel, munkánkkal, dolgainkkal, melyek amúgy nem annyira fontosak. Ma szilárdan határozzuk el, hogy „ébredni maradunk” és szerető szívvel éberek leszünk. Boldogok leszünk, amikor a templom falait látjuk, és sok lelki áldozáshoz és szeretető érzéshez és hitből fakadó fohászt fogunk elmondani. Megmondjuk neki, hogy jóvá tesszük mindazoknak a hanyagságát, akik szó vagy pillantás nélkül mennek el a templom mellett.

4.3 A szentáldozás kegyelmei. A mi Urunk meggyógyít és megtisztít bennünket a szentáldozásban és megadja a szükséges kegyelmet.

Rejtőző istenség, hittel áldalak,

Ki rejteztél itt bor és kenyér alatt.

Szívem te előtted megalázkodik,

Mert ha téged szemlél, megfogyatkozik

Sebeid Tamással nem szemlélhetem,

Te vagy mégis, vallom, Uram, Istenem.

Add, hogy egyre jobban higgyek Tenéked,

Tebenned reméljek és szeresselek.

Kegyes Pelikánunk, égi szeretet.

Véredben, tisztátalant, moss engemet,

Egy cseppje elég, ha a mérlegbe hull,

Az egész világnak bűnváltásául.

Jézus, most csak arcod leplét láthatom,

Add meg, Uram, amit úgy szomjúhozom,

Boldogan, lepletlen lássam színedet

És dicsőségedben dicsérhesselek.¹¹

Az áldott Oltáriszentségben a mi Urunk ugyanazt a életet adó kegyelmet adja mindazoknak, akik őt magához veszik, mint amit a megtestesülésével e világba hozott.¹²

Ha több hitünk lenne, amikor a szent emberiségével kapcsolatba kerülünk, ugyanazokat a csodákat vinhetnénk végbe (mint Ő); minden Szentáldozás megtisztítja lelkünk legmélyét a gyengeségektől és a hibáktól. „*Hadd higgyek benned mindig jobban*” az eucharisztikus ének hív bennünket felkiáltásra és benső könyörgésre.

Ha hittel fordulunk hozzá, a leprához intézett szavait fogjuk hallani: „*Ha akarod, megtisztíthatok engem.*” Máskor, látni fogjuk, hogyan áll szembe a hullámokkal, hogy lecsitítsa Tiberiás tavát. A mi lelkünkben is nagy csend lesz; lelkünk tele lesz békével ... „*Kegyves pelikánunk, égi szeretet.*”

A szentáldozásban az Urunk nemcsak lelki eledelt ad, hanem saját magát adja ételül. Az ókoriak azt hitték, hogy amikor a pelikán fiókája éhez, akkor a pelikán megsebzí a mellét és vérével etette a picijét, hogy ily módon életben tartsa. Krisztus saját vérét adja nekünk örök életre. Mikor tiszta lelkülettel szentáldozáshoz járulunk, mély szeretetre készíten minket, átváltoztat bennünket és eggyé tesz bennünket Krisztussal. A Mester szeretettel jön a tanítványaihoz, mely egyben hatásos, teremtő és megváltó. Ő úgy kínálja magát, mint éltünk Megváltóját, följánlva barátságát. Ez a szentség teljes bizalom „étele” Krisztussal, amit nem lehet semmi mással helyettesíteni.

A lélek megtisztul a Krisztussal való kapcsolatában, és ebben a találkozásban megkapjuk az összes szükséges energiát a szeretet gyakorlására, ahhoz a sok alkalomhoz, mely a nap folyamán adódik majd. Képesé tesz bennünket a jó példa gyakorlására ahogy végrehajtjuk a kötelezéseinket, szent tisztaságban élni, és végrehajtani az apostoli munkánkat bátorsággal és az önfeláldozás lelkületével, mellyel Krisztus maga bízott meg minket.

Az Oltáriszentségben megtaláljuk a gyógyulást a hibáinkra, hogy fegyelmezetlenségünkől és a sugalmazásra nem megfelelő választól megszabadulhassunk. Ezek nem ölik meg a lelket, de meggyengítik és megengedik a langyosságba süllyedését. A buzgó szentáldozás hatásosan Isten felé vezet bennünket, még a vitathatatlan gyengeségeink és gyávaságunk ellenére is. Minden nap ott találjuk a szükséges erőt, az ételt, melyet a lelkünk nem nélkülözhet. Az emberi létezésnek szüksége van a tudatosságra, az örök élet ígérete Krisztusban. „*Krisztus az élet kenyere. Mint ahogy a közönséges kenyér a rendelkezésre áll és természetesen betölti a földi éhséget, éppen úgy Krisztus, a rendkívüli kenyér, az ember lelki éhségét elégíti ki, mely mérhetetlenül több, mint a nehéz helyzetben lévő ember. Képes kinyitni magát vég nélküli törekvéssel, sőt ég a vágytól. ... Krisztus az élet kenyere. Mindenkinek, és minden közösségnek szüksége van Krisztusra.*”¹³ Nem élhetünk nélküle.

Jézus ránk vár az áldott Oltáriszentségben, hogy erőnket megújítsa: „*Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik elfáradtatok és meg vagytok terhelve: én felüdítlek titeket.*”¹⁴ Lényegében, azok a betegségek nem képesek gyógyulásra Jézuson kívül, melyek a lelkünkben terhelnek meg és merítenek ki bennünket. „*Jöjjetek hozzám mindnyájan.*” Jézus nem zár ki senkit sem. „*Nem dobom ki*”¹⁵ azt, aki hozzám jön. Jézus velünk marad, amíg a küzdő Egyház létezik. Benne találjuk az összes kegyelmet, amire szükségünk lehet.

Szent Tamással együtt mondhatjuk, ahogy a szentáldozáshoz járulunk: „A szentséghez úgy járulok, mint ahogy a beteg ember jön az orvosához, aki megmenti életét, mint a tisztátalan, aki az irgalmasság kútjához járul, mint a vak, aki az örök világosság fényéhez járul, mint a szegény és a nyomorgó, aki a mennyország és föld Urához jön; imádkozva, hogy a határtalan nagylelkűségemben meggyógyítsz engem, tisztára mosol engem, megvilágosítod a vakságomat, meggazdagítod a szegénységemet és betakarod ruhátlanságomat. Engedd, hogy az angyalok kenyerét, a Királyok Királyát, az Urak Urát olyan alázattal, tisztelettel és igaz bűnbánattal, oly hittel és tisztasággal, és oly jó elszántsággal vehessem magamhoz, amely támogatni fog a lelkem üdvösségében.”¹⁶

A mi Anyánk, az Áldott Szűz, mindig a Jézussal való beszélgetésre buzdít bennünket az oltári-szentségben. „Jöjj közelebb az Úrhoz. Közelebb! Addig, amíg a barátod lesz, a vezetőd, akiben bízni tudsz.”¹⁷

¹ Mk 1,40-45. – ² Szt. Bede, *Kommentár Szt. Márk evangéliumához*. – ³ Róm 6,9. – ⁴ Hymnusz, *Adoro te devote*, Aquinói Szt. Tamás. – ⁵ vö. M. M. Philippon, *Our Transformation into Christ*. – ⁶ uo. – ⁷ vö. Szt. Tamás, *Summa Theologie*, III, q76, a5 ad 5. – ⁸ vö. uo., III, q81, a4. – ⁹ Jn 1,26. – ¹⁰ Jn 1,11. – ¹¹ Hymn, *Adoro te devote* – ¹² vö. Szt. Tamás, *idézett mű* I, q3, a79. – ¹³ VI. Pál, *Prédikáció (szentbeszéd)*, 1976. augusztus 8. – ¹⁴ Mt 11,28 – ¹⁵ vö. Jn 6,37 – ¹⁶ Roman Missal, *Preparation for Mass* – ¹⁷ J. Escrivá, *Barázda*, 680.

